

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Directia Generala a Finantelor Publice
a judetului Suceava
Str. Vasile Bumbac nr.7, Suceava
Telefon/Fax: 0230/521358

DECIZIA NR. _30_
din _____23.03.2009_____

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică

din municipiul Suceava,, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Siret prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de persoana fizică, cu domiciliul în municipiul Suceava,, județul Suceava.

Persoana fizică contestă măsurile stabilite prin Actul constator nr., întocmit de Biroul Vamal Siret, precum și măsurile stabilite prin Somația nr. și prin Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Prin adresa nr., DGFP Suceava, prin Biroul Soluționare Contestații, în temeiul pct. 175.1 din Hotărârea nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se precizează că:

„175.1. În contestațiile care au ca obiect sume se va specifica cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora. În situația în care se constată nerespectarea acestei obligații, organele fiscale de soluționare competente vor pune în vedere contestatorului, printr-o adresă, să precizeze, în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizată”,

a solicitat Cabinetului de Avocatură „.....” (prin intermediul căruia a fost formulată contestația), ca în termen de 5 zile de la data primirii acesteia, să precizeze care este cuantumul sumei totale contestate, întrucât această sumă nu rezultă din contestația depusă.

Deoarece până la data emiterii prezentei decizii nu am primit nici un răspuns în acest sens, conform pct. 2.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 175 - Forma și conținutul contestației

2.1. În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal”,

considerăm contestația formulată împotriva Actului constatator nr., întocmit de Biroul Vamal Siret, precum și împotriva măsurilor stabilite prin Somația nr. și prin Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – accize stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – TVA stabilită prin Actul constatator nr.;
- lei – majorări de întârziere taxe vamale, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere accize, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere TVA, stabilite prin Procesul verbal nr.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul de Avocatură „.....”, în baza contractului de asistență juridică nr., depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că persoana fizică a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația împotriva Procesului verbal nr. a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere că din actele existente la dosarul cauzei nu rezultă dovada comunicării Actului constatator nr. (la dosar existând doar copie după plicul cu care a fost trimis actul constatator și care s-a întors de la oficiul poștal cu mențiunea „Avizat. Destinatar lipsă domiciliu....Se aprobă înapoierea”), Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava prin Biroul Soluționare Contestații

a formulat adresa nr. către Biroul Vamal Siret, solicitând date cu privire la modul cum a fost comunicat destinatarului acest act.

Prin adresa Biroului Vamal Siret nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., Biroul Vamal nu transmite documente suplimentare în acest sens, făcând trimitere la prevederile **pct. 3.9** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în care se precizează că:

„3.9. În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.

În situația depunerii prin poștă a contestației, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat este obligat să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă”.

Având în vedere prevederile legale prevăzute de actul normativ mai sus menționat, considerăm contestația depusă împotriva Actului constatator nr., ca fiind depusă în termenul legal.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică, cu domiciliul în municipiul Suceava,, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr., întocmit de Biroul Vamal Siret, precum și măsurile stabilite prin Somația nr. și prin Procesul verbal nr., întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind suma totală de lei, reprezentând:

- lei – taxe vamale stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – accize stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – TVA stabilită prin Actul constatator nr.;
- lei – majorări de întârziere taxe vamale, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere accize, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere TVA, stabilite prin Procesul verbal nr.

În contestația depusă, persoana fizică afirmă că la data de 15.09.2001 a cumpărat din Beibebach-Germania de la vânzătoarea un autoturism marca, an fabricație 1995, capacitate cilindrică 1686 cmc, cu număr de identificare Ulterior, petentul s-a prezentat la Suceava și la Suceava pentru întocmirea formalităților vamale în vederea înmatriculării.

Astfel, în baza chitanței nr., eliberată de Biroul Vamal Siret, contestatorul a achitat datoria vamală în sumă de lei vechi, adică 3.609 lei RON și a înmatriculat mașina.

Potentul face precizarea că a fost exceptat de la plata datoriilor vamale deoarece autoturismul este un produs de origine al Comunității europene, confirmat prin certificatul EUR 1 eliberat de autoritățile vamale germane și prezentat autorităților vamale române. Contestatorul susține că în mod nedrept a fost obligat să plătească sumele reprezentând drepturile vamale de import recalulate potrivit Actului constatator nr., ca urmare a anulării regimului tarifar preferențial de care a beneficiat în momentul vămuirii.

Contestatorul mai face mențiunea că în baza Actului constatator nr., Biroul Vamal Siret a retras preferințele tarifare acordate pe baza certificatului de origine EUR 1 nr. pe motiv că acesta s-a dovedit fals conform adresei DRV Iași nr. În susținerea contestației sale, petentul afirmă că acesta s-a adresat producătorului mărcii Opel prin intermediul unui handler (reprezentant vânzări), care a confirmat faptul că autoturismul achiziționat de persoana fizică este produs de origine al Comunității Europene și corespunde cerințelor de origine pentru circulația din mai multe țări, dintre care și România și în consecință, rezultă că respectivul certificat nu este un fals.

Mai mult decât atât persoana fizică susține că în cazul în care certificatul EUR 1 prezintă vicii, acestea sunt de formă și nu de fond, neexistând nici un prejudiciu real pentru statul român. Acesta consideră că a fost de bună credință și drept urmare, nu poate fi făcut răspunzător de faptul că autoritățile vamale române i-au acordat preferințe tarifare.

De asemenea, petentul consideră ca fiind nelegală și nedreaptă stabilirea sumei pe care acesta o datorează bugetului de stat deoarece această sumă stabilită suplimentar a rezultat din vina organului vamal și nu a contestatorului.

Persoana fizică face și precizarea că este rezident al unei țări din Uniunea Europeană (Germania) de aproximativ 9 ani și nu i-au fost comunicate niciodată procesul verbal de contravenție și actul constatator prin care este obligat la plata sumei. Acesta a fost anunțat că datorează suma stabilită suplimentar prin intermediul mamei sale care a ridicat plicul de la poștă și care conținea somația de plată și procesul verbal de calcul al accesoriilor, drept pentru care consideră că se află în termenul legal de a formula contestație împotriva actului constatator.

Printre actele existente la dosarul cauzei se regăsește și o copie după traducerea legalizată a unei adeverințe de origine emisă de (în care se specifică faptul că documentele de origine nu se mai găsesc în posesia acestuia, dar că autoturismul achiziționat de petent are certificat de origine a Comunității Europene), dar pe care se regăsește mențiunea:

„Acest document este eliberat la mașină și nu este prevăzut cu semnătură”.

În concluzie, petentul solicită admiterea contestației și anularea Somației întocmită de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași nr. cu privire la suma de lei, precum și anularea Procesului verbal nr. și a Actului constatator nr.

II. Biroul Vamal Siret, prin Actul constatator nr., în baza adresei Autorității Naționale a Vămilelor nr. (prin care se dispune retragerea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.), a calculat drepturile vamale de import pentru autoturismul serie șasiu importat din Germania de persoana fizică și a stabilit că aceasta datorează suplimentar bugetului de stat suma totală de lei reprezentând taxe vamale, accize și TVA, iar prin Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, a calculat majorările de întârziere aferente debitului stabilit prin actul constatator și a stabilit că petenta datorează bugetului de stat majorări de întârziere în sumă totală de lei.

La data de 28.12.2001, persoana fizică a solicitat vămuirea unui autoturism marca serie șasiu, capacitate cilindrică 1686 cmc, anul fabricației 1995, drept pentru care Biroul Vamal Siret a acordat regimul definitiv de introducere a bunurilor în țară, regimul vamal prevăzut de art. 48, alin. 2, lit. C din Legea nr. 141/1997, eliberându-se chitanța vamală nr.

La data vămuirii bunului în cauză, persoana fizică depune și certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr./21.12.2001, document în baza căruia, BV Siret acordă regimul tarifar preferențial prevăzut, în principal, de art. 11, 121 și Anexa nr. III din acordul european ce instituia o asocierie între România, pe de o parte, ratificat prin Legea nr. 20/06.04.1993 și publicat în M.Of. al României nr. 73/12.04.1993 și art. 75 și 90 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

În urma inițierii procedurii de control “a posteriori” s-a trecut la verificarea criteriilor de origine și autenticității dovezii care atestă originea bunului acoperit de certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., acest certificat fiind transmis administrației vamale.

În urma controlului efectuat de administrația vamală germană, se comunică Autorității Naționale a Vămilelor că **“exportatorul menționat în căsuța 1 nu a cerut eliberarea unei dovezi de origine și nu a înputernicit nici o altă persoană care să semneze în căsuța 12”**. Ca urmare, Autoritatea Națională a Vămilelor transmite Direcției Regionale Vamale Iași adresa nr. cu răspunsul primit de la Administrația vamală germană și dispune anularea regimului tarifar preferențial acordat.

Prin adresa nr., Direcția Regională Vamală Iași comunică Biroului Vamal Siret adresa ANV București nr., cuprinzând răspunsul administrației vamale germane și dispune retragerea regimului tarifar preferențial acordat, încasarea diferenței de drepturi vamale și sancționarea contravențională.

Ținând cont de adresa mai sus menționată, Biroul Vamal Siret întocmește Actul constatator nr., prin care stabilește în sarcina persoanei fizice un debit în sumă de lei, reprezentând taxe vamale, accize și TVA.

Pentru neplata la scadență a acestui debit, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași întocmește Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, prin care se stabilesc suplimentar în sarcina persoanei fizice majorări de întârziere în sumă de lei aferente debitului contestat.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală contestată de lei, din care lei – taxe vamale, lei – accize și lei – TVA, stabilite prin Actul constatator nr., lei – majorări de întârziere taxe vamale, lei – majorări de întârziere accize și lei – majorări de întârziere TVA, stabilite prin Procesul verbal nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică beneficiază de regimul tarifar preferențial pentru autoturismul marca serie șasiu, în condițiile în care autoritatea vamală germană comunică faptul că bunul acoperit de certificatul EUR 1 nr. nu este originar în sensul Acordului România-UE.

În fapt, la data de 28.12.2001, persoana fizică a solicitat vămuirea unui autoturism marca serie șasiu, capacitate cilindrică 1686 cmc, anul fabricației 1995, drept pentru care Biroul Vamal Siret a acordat regimul definitiv de introducere a bunurilor în țară, regimul vamal prevăzut de art. 48, alin. 2, lit. C din Legea nr. 141/1997, eliberându-se chitanța vamală nr.

La data vămuirii bunului în cauză, persoana fizică depune și certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr./21.12.2001, document în baza căruia, BV Siret acordă regimul tarifar preferențial prevăzut, în principal, de art. 11, 121 și Anexa nr. III din acordul european ce instituia o asociere între România, pe de o parte, ratificat prin Legea nr. 20/06.04.1993 și publicat în M.Of. al României nr. 73/12.04.1993 și art. 75 și 90 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

În urma inițierii procedurii de control “a posteriori” s-a trecut la verificarea criteriilor de origine și autenticității dovezii care atestă originea bunului acoperit de certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., acest certificat fiind transmis administrației vamale.

În urma controlului efectuat de administrația vamală germană, se comunică Autorității Naționale a Vămilelor că **“exportatorul menționat în căsuța 1 nu a cerut eliberarea unei dovezi de origine și nu a împuternicit nici o altă persoană care să semneze în căsuța 12”**. Ca urmare, Autoritatea Națională a Vămilelor transmite

Direcției Regionale Vamale Iași adresa nr. cu răspunsul primit de la Administrația vamală germană și dispune anularea regim tarifar preferențial acordat.

Prin adresa nr., Direcția Regională Vamală Iași comunică Biroului Vamal Siret adresa ANV București nr., cuprinzând răspunsul administrației vamale germane și dispune retragerea regimului tarifar preferențial acordat, încasarea diferenței de drepturi vamale și sancționarea contravențională.

Ținând cont de adresa mai sus menționată, Biroul Vamal Siret întocmește Actul constatator nr., prin care stabilește în sarcina persoanei fizice un debit în sumă de lei, reprezentând taxe vamale, accize și TVA.

Pentru neplata la scadență a acestui debit, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași întocmește Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, prin care se stabilesc suplimentar în sarcina persoanei fizice majorări de întârziere în sumă de lei aferente debitului contestat.

Printre actele existente la dosarul cauzei se regăsește și o copie după traducerea legalizată a unei adeverințe de origine emisă de (în care se specifică faptul că documentele de origine nu se mai găsesc în posesia acestuia, dar că autoturismul achiziționat de petent are certificat de origine a Comunității Europene), dar pe care se regăsește mențiunea:

„Acest document este eliberat la mașină și nu este prevăzut cu semnătură”.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile **art. 284** din Legea nr. 86/10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României:

ART. 284

„Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări”.

Din conținutul acestui text de lege rezultă ideea că toate operațiunile vamale care au fost inițiate înainte de intrarea în vigoare a Legii 86/2006 privind Codul Vamal al României, vor fi finalizate în conformitate cu reglementările în vigoare la momentul inițierii lor.

- prevederile **art. 105** din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

- și ale **art. 107** din același act normativ, care prevede:

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal, sunt aplicabile prevederile **art. 61, 74 și 75** din legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, unde se stipulează:

Art.61

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.”

Art.74

„(1)În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

a)mărfuri produse în întregime într-o țară;

b)mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2)Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

Art.75

„În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile internaționale la care România este parte”.

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine, la **art. 32** pct. 1, 2, 3, 5 și 6 din Ordonanța de urgență Nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, se precizează:

“ Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

[...]5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care, în urma verificării dovezilor de origine, rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de „produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 1/1997.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, s-a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitatea dovezii care atestă originea bunului acoperit cu certificatul de origine EUR 1 nr.

Autoritatea vamală germană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului “a posteriori”, în care se precizează că **“exportatorul menționat în căsuța 1 nu a cerut eliberarea unei dovezi de origine și nu a împunericit nici o altă persoană care să semneze în căsuța 12”**.

Autoritatea Națională a Vămilelor, cu adresa nr., transmite Direcției Regionale Vamale Iași rezultatul controlului “a posteriori” efectuat de autoritatea germană privind originea bunului acoperit cu certificatul EUR 1 nr., iar aceasta, la rândul ei, transmite răspunsul Biroului Vamal Siret cu adresa nr. și dispune retragerea regimului tarifar preferențial și aplicarea măsurilor legale care să asigure încasarea drepturilor de import și a creanțelor accesorii prevăzute de reglementările fiscale.

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17 din Ordonanța de Urgență Nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, prevăd:

Art. 16

“Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).[...].”

Art. 17

“1. un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al

produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale unui stat membru al Comunității sau ale României, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte cerințe stipulate în acest protocol.

5. **Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul originar al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară. Autoritățile vamale emitente se vor asigura, de asemenea, că documentele la care se face referire la paragraful 2 sunt completate corespunzător. Ele verifică, în mod special, dacă spațiul rezervat descrierii mărfurilor a fost completat în așa fel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.[...]**

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Deoarece autoritatea vamală germană, în urma verificării certificatului EUR1 nr., certifică faptul că **“exportatorul menționat în căsuța 1 nu a cerut eliberarea unei dovezi de origine și nu a împuternicit nici o altă persoană care să semneze în căsuța 12”**, se trage concluzia că bunul acoperit de certificatul EUR 1 nr. nu este originar în sensul Acordului România-UE, astfel că Biroul Vamal Siret, prin Actul constatator nr. în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică datorează suplimentar bugetului de stat drepturi vamale în sumă de lei.

Referitor la afirmația petentului potrivit căreia acesta s-a adresat producătorului mărcii Opel prin intermediul unui handler (reprezentant vânzări), iar acesta a confirmat faptul că autoturismul achiziționat de persoana fizică este produs de origine al Comunității Europene și corespunde cerințelor de origine pentru circulația din mai multe țări, dintre care și România, anexând copia după traducerea legalizată a adeverinței de origine emisă de (în care se specifică faptul că documentele de origine nu se mai găsesc în posesia acestuia, dar că autoturismul achiziționat de petent are certificat de origine a Comunității Europene), **acest fapt nu poate fi reținut în susținerea favorabilă a contestației**, întrucât nu intră în categoria documentelor prevăzute de Ordonanța de urgență nr. 1/1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, documente care pot fi utilizate pentru demonstrarea originii bunurilor.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatul de origine EUR 1 nr. nu reprezintă o dovadă de origine pentru importul autoturismului importat de persoana fizică, urmează a se **respinge** contestația depusă împotriva Actului constatator nr. pentru **suma de lei**, reprezentând taxe vamale, accize și TVA.

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente debitului în sumă de lei, iar pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accessoriul urmează principalul, urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru majorările de întârziere aferente în sumă de lei, stabilite prin Procesul verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, întocmit de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

2. Referitor la contestarea Somației nr. din dosarul de executare silită nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea contestației, în condițiile în care aceasta nu are competența materială de soluționare a contestațiilor la executare silită.

În fapt, Somația nr. din dosarul de executare silită nr. a fost întocmită de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, și aduce la cunoștința petentului că au fost stabilite în sarcina sa datorii vamale în **suma totală de lei**.

Prin Somația nr. contestată se face mențiunea că:

“În baza art. 149 alin.11 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă înștiințăm că figurați în evidențele fiscale, cu următoarele sume de plată, pentru care s-a pornit executarea silită, în temeiul titlului executoriu emis de Biroul Vamal Siret, pe care vi-l transmitem alăturat. [...]

Împotriva acestui înscris se poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 172-174 din OG 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Contestația formulată de **persoana fizică** împotriva Somației nr. a fost depusă la Biroul Vamal Siret (fiind înregistrată sub nr.), și ulterior fiind transmisă spre soluționare Biroului Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor publice a județului Suceava (fiind înregistrată sub nr.) și rezultând astfel că nu a fost depusă la instanța judecătorească competentă.

În drept, art. 172 – „Contestația la executare silită” – din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, face precizarea că:

ART. 172

„Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silită prin ordonanță președințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

Din acest text de lege rezultă ideea că o contestație la executare silită se depune la instanța judecătorească competentă, iar acest fapt este precizat și în conținutul Somației nr.

Art. 145 din O.G. 92/2003, republicată, menționează obligativitatea întocmirii și comunicării somației ca procedură de îndeplinire a executării silită:

ART. 145

“Somația

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia”.

Art. 209 la alin. 1 susține ideea că Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competența de a soluționa doar contestațiile formulate **„Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală”.**

La **pct. 5.3** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se menționează care sunt titlurile de creanță privind datoria vamală:

„5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesoriile, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal”.

Referitor la procedura aplicabilă în cazul constatării necompetenței în soluționare, la pct. 3.3 al aceluiași ordin se precizează:

„3.3. În situația în care competența de soluționare nu îi aparține, organul emitent al actului atacat va înainta dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare organului de soluționare competent, numai după verificarea îndeplinirii cerințelor procedurale”.

Având în vedere dispozițiile legale mai sus citate și faptul că petentul depune contestație la executare silită și nu împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava prin Biroul de soluționare a contestațiilor **nu are competența materială de soluționare** a contestației pentru acest capăt de cerere, această competență aparține instanței judecătorești la care **organul vamal va înainta dosarul contestației**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 284 din Legea nr. 86/10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, art. 105, art. 107 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, art. 61, 74 și 75 din legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, art. 16, art. 17, art. 32 pct. 1, 2, 3, 5 și 6 din Ordonanța de urgență Nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, art. 145, art. 172, art. 209 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 3.3, pct. 5.3 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de persoana fizică
împotriva Actului constatator nr., întocmit de Biroul Vamal Siret,

precum și împotriva Procesului verbal nr. privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, întocmit de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – accize stabilite prin Actul constatator nr.;
- lei – TVA stabilită prin Actul constatator nr.;
- lei – majorări de întârziere taxe vamale, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere accize, stabilite prin Procesul verbal nr.;
- lei – majorări de întârziere TVA, stabilite prin Procesul verbal nr.,

ca neîntemeiată.

2. În ceea ce privește contestația depusă împotriva Somației nr. din dosarul de executare silită nr., întocmită de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava prin Biroul de soluționare a contestațiilor **nu are competența materială de soluționare a contestației pentru acest capăt de cerere, dosarul cauzei urmând **a fi transmis** organelor vamale pentru a fi înaintat organelor competente de soluționare.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,
.....